

TDŽ ili PRVA TROJKA
tragedija (ne)odrastanja

Milena Minja Bogavac
064 11 32 409
minjabogavac@gmail.com

TDŽ

*Samo smo brbljali, brbljali, brbljali...
Kišnu je noć smenilo jutro i nebo je počelo da gubi boju,
Od teget do plave,
Od plave do sive,
Od sivlje do bele...po šavovima.
Samo smo trošili, trošili, trošili
I noć i priče,
Priče izmišljene,
Poverene, priče ispričane, neprepričljive...
Samo smo pričali, pričali, pričali...
A napolju se još jedno jutro šunjalo, kroz krošnje i preko krovova...
I ja znam ... ali neću da kažem.
Ja brbljam ali ne govorim ništa...
Tdž.
Sve sam videla.
Na njegovo rame pala je senka.
Tdž.
I sve sam čula.
Zvono na vratima, ptice, i krik, i šapat, i kapanje...
Nije se probudio.*

*Opet se leto bližilo kraju, i ne samo leto, ne samo leto... Znam.
Ali neću da kažem.
Tdž - to je čarobna formula!
Formula da zauvek budemo mladi!
A šta je zauvek? I šta je vreme?
Šta pisac, a šta reditelj hoće da nam kaže?
Čuješ li kapanje kiše u oluk (OFF)?
Kao sekundara.
Glupo rešenje.Prstom u oko, u uvo za slepce.
I slep bi shvatio, shvatam i sama.*

...Samo smo brbljali, brbljali, brbljali...

*Whach this! Take that! Try this!
Open your minde and close your eyes!
Oni su rekli da vreme ne postoji, nego su koraci, dugi i kratki
I sad dok troše to čega nema ...Čuješ li kapanje?
Misli o tome!*

*Samo smo brbljali,brbljali,brbljali...
O onome što smo videli,
O onome što se desilo nije,
Nije i nije moglo da bude! ...Sve nam je drugo promaklo.
Petnaest kapanja u prvom planu,
I sto petnaest kliničkih smrti .
Hiljadu jedna ili jedna noć,
I sav taj stvaran svet oko mene
Samo čekam da prođe, samo čekam da prođe, samo čekam da prođe
U jednu sekvencu montaže u glavi,
U jedan kadar sa hiljadu slika, u jedan vatromet , u munju bez cilja.*

*Sada se smeji da bi posle plakala,
Jer ako odmah zaplačeš
Nećeš ni znati kako je ovo tužna priča,
Ustvari.
Ja znam, ali neću da kažem.
Ja znam, ali neću da slutim.
Ja znam, i zato neću da spavam.
Ako već moram, onda neću da sanjam.
Ako već moram, onda ću budna...da mi ne promakne to čega nema,
Ako ga ima –kao što kažu!*

*Još ćemo brbljati, brbljati, brbljati...
Potrošićemo i vreme, ako stvarno postoji.
Sada se smejem, a posle ću plakati.
Još ćemo brbljati, brbljati, brbljati...
Ali pazi da slučajno ne kažeš ništa!
Bolje da ćutiš...Zasad je easy.
Well, I 'm easy!
Easy like Sunday morning!
Easy like Sunday morning!
Sunday morning after Sathurday night!*

Milena Minja Bogavac, 2001.

LICA:

Nina Novaković- Ni, šiparica sa Senjaka.

Marko Prodanović- Marki , njen Najbolji drug na svetu.

Predrag Mravović- Mravke, njihov omiljeni debil.

Nik- Dorćolac.

Mala Nina, devetogodišnja Nina Novaković

Mali Marko, desetogodišnji Marko Prodanović

Mali Mravke, desetogodišnji Predrag Mravović

Splav na Adi Ciganliji. Terasa sa drvenom ogradicom, i malim prilazom. Na velikoj drvenoj tabli ispisano je ime splava: «*MALI VESELJAK*» . Staza kojom se dolazi do splava, na njoj jedno drvo, tužna vrba.

Na drugoj obali vide se novobeogradski soliteri. Šum vode, kreket žaba.

Svetlo u splav kućici se ne pali dok u tekstu ne bude naznačeno.

1.

ŽMURKE

Mrak. Jedina osvetljena topom bele svetlosti je tužna vrba. Pod njom, na travi sede Mala Nina, Mali Marko i Mali Mravke.

MARKO:

Prva trojka!

NINA:

Prva trojka!

MRAVKE:

Prva trojka!

(Svo troje staju u krug za razbrajanje.)

MARKO:

Zimi-zami-zum.

(Mravke ispada.)

MRAVKE:

Ne žmurim. Zimi zami zum!

(Marko ispada.)

MARKO:

Yes!

MRAVKE:

Ni-na žmuri, Ni-na žmu-ri!

(Nina se nevoljno okrene da žmuri stajući licem okrenuta ka drvetu.)

MARKO:

Ša-rac komarac iglicama boc!

(Nina pogađa kojim ju je prstom ubo.)

Sto...Dvesta...Trista. ...Trista!

(Nina se okrene nevoljno da žmuri, Marko i Mravke pobegnu u mrak.)

NINA:

Pet, deset, petnaest, dvadeset, pet...

(Prestaje da žmuri, okreće se , gleda oko sebe, nastavljaajući da broji naglas.)

...trideset, pet, četrdeset... *(malo odćuti)* ...Polazim!

(Mravke istrči iza drveta , i zapljune se)

MRAVKE:

Pu za mene!

NINA:

Ne važi se! Pu Mravke!

MRAVKE:

E, važi se! Nisi brojala do trista i nisi rekla: « ko se krije...

NINA:

(zapuši uši, viče) Ko se krije oko mene, iza mene, pored mene, žmuri stoput posle mene! Pu Mravke! Pu Mravke! Pu Mravke!

MRAVKE:

Sad se ne važi!

NINA:

Važi se!

MRAVKE:

Ne važi!

(Dok se oni raspravljaju Marko istrči iz mraka, zapljune se)

MARKO:

Pu za mene!

NINA:

Mravke žmuri!

MRAVKE:

Ne žmurim ja nego ona. Brojala je dvadeset. Reci joj.

MARKO:

Reci joj ti.

MRAVKE:

Žmuriš!

NINA:

Ne žmurim!

MRAVKE:

Žmuriš.

NINA:

...E baš ne žmurim. I tako neću više da se igram.

(*Sedne pod drvo nadrždano, prekrsti ruke.*)

(*Mrak.*)

PRVI DEO

1.

Pozno leto. Veče. Zalazak sunca boji svetlost u narandžasto. Tokom prvog dela svetlost se menja iz narandžaste u sivu, i iz sive u tamnoplavu, kako odmiče noć. Na terasi splava sede Nina, Marko i Mravke. Nina je doterana, a njih dvojica svakodnevno obučeni.

MRAVKE:

Prva trojka!

MARKO:

Prva trojka!

NINA:

Ja se ne igram!

MRAVKE:

Što?

NINA:

Danas mi je osamnaesti rođendan, bre! Ne mogu da igram žmurke do pedeset.

MARKO:

Pa jeste. Ljudi u našim godinama se već žene, udaju i drogiraju, a mi igramo žmurke...

MRAVKE:

Nemoj sad da skinem ovu patiku, ima da se nadrogiraš ko buzdovan.

MARKO:

Ja ću i da se nadrogiram, samo ne od tvoje smrdljive čarape, je l' znaš?

MRAVKE:

Otkud ti znaš kako radi moja čarapa?

MARKO:

Vidim po tebi kako si tdž. Sigurno gajbi snifkaš soknice, kad te keva ne vidi. A?

MRAVKE:

Ne nego ih dajem tvojoj kevi, da ti skuva ručak.

NINA:

Je l' si to sam smislio, Mravke?

MRAVKE:

Pa, da.

NINA:

Pa i vidi se...*(Marku)* Nego, kad će da dođe taj tvoj...?

MARKO:

Nik?

NINA:

On.

MARKO:

Nemam pojma, rekao sam mu, ono...Kad padne mrak, opušteno. Što?

NINA:

Bezveze...Pitam. Sutra se ide u školu, znaš...Zato.

MARKO:

Ja idem popodne.

NINA:

Znam. Ove godine ćemo svi biti u istoj smeni. Prvi put.

MRAVKE:

Pa kad je ovaj bambalić ponavljao.

MARKO:

A ti nisi, a? Tdž.

MRAVKE:

Jesam, ali ja sam prvi, a ne četvrti ko mentol. Ko još ponavlja četvrti razred?

MARKO:

Pa šta...Biće mi gotiva. Samo kad nisam više s onim zrakačima u razredu.

NINA:

A kakvo ti je novo odeljenje?

MARKO:

Pa, ne znam...Poznajem samo Nika, ali on je do jaja. Videćete večeras. Dečko je lud ko struja.

NINA:

A odakle ti njega znaš? Iz škole?

MARKO:

Ma, ne...Od Setrema. Onda kad sam probao vutru, znaš?

MRAVKE:

On se druži sa Setremom?

MARKO:

Ma, jok...Diluju za istog tipa.

NINA:

Baš simpatično! Fin neki mladić.

MARKO:

Šta je , bre, bilo, bre? Što ste toliko konzervativni?! Pa nije trava heroin...Videćete. Gotivno je. Tdž. Nije ništa strašno.

NINA:

A kako je?

MARKO:

Ne znam kako da ti objasnim...Smešno...Ne, ozbiljno, može vilica da ti se ukoči od smeha.

NINA:

(zabrinuto, dodirujući svoju vilicu) Vilica?

MARKO:

Nije ništa strašno. Što si tdž?

NINA:

I koliko to traje? Mislim, koliko te drži?

MARKO:

Par sati...Otkud znam.

MRAVKE:

Je l' ima šanse da me keva provali kad se vratim?

NINA:

Ti kakav si ziljavac, sigurno će te provaliti...

MARKO:

Hoće da proba vutru, a ne ume pertle da veže sam.

MRAVKE:

To ti ne umeš, bambaliću. Moje su lepo vezane, vidiš, a ti...Ti ni nemaš pertle.

MARKO:

Keva ti ih je vezala, priznaj!

MRAVKE:

Nije.

NINA:

Priznaj! Sigurno te ne pušta da vezuješ sam...

MRAVKE:

Nije, bre, pušta me!

MARKO:

Dobro, možda te i pušta za pertle, ali za frizuru nikako.

MRAVKE:

Šta za frizuru?

MARKO:

Priznaj da ti keva pravi frizuru...

MRAVKE:

Ponekad...

NINA:

Aaaa! Tdž. U četvrtom srednje ti keva pravi frizuru...

MRAVKE:

Pa to je od kad sam ono jednom ošiš'o na čirokanu.

MARKO:

Kad ti je slomila lenjir o glavu?

MRAVKE:

To nije bilo zbog čirokija, nego zbog toga što sam ponavljao.

NINA:

Zar nisi prvo ponavljao, pa se ošišao?

MRAVKE:

Ma, jesam. Nego, znaš...Keva je iskulirala ponavljanje dok se nisam pojavio s čirokanom. Tek tad joj je puk'o film.

NINA:

Misliš lenjir?

MRAVKE:

Da.

MARKO:

Keva ti je Hitler, ozbiljno.

MRAVKE:

Bolje to nego tvoja keva, što ti kupuje cigare, a nemate 'leba da jedate u kući. Ne daš joj, bre, ni da vežba...Nina, njegova keva uzme da svira, znaš, da vežba violinu, a on joj namerno odvrne muziku...

MARKO:

Ne, nego treba da pozdravljam kevu sa «Zi hajl» kad je sretnem u hodniku...

MRAVKE:

Ja ne pozdravljam moju kevu...

NINA:

E, dosta. (*oni je pogledaju*) Ja svoju kevu ne poznajem, nisam je upoznala, neću je upoznati! ... Je l' ste sad srećni?!

(*ustane, nervozno šeta po splavu*)

MARKO:

...Gde ćeš, Ni?

NINA:

' Ajmo unutra...

MRAVKE:

'Ajmo, ja sam se smrz'o ko pička.

NINA:

Ti bar nemaš minić, znaš.

MRAVKE:

(*pogleda u njene noge*) U jeee...

NINA:

Šta?

MRAVKE:

Noge su ti ko Van Bastenu...

NINA:

(*dobro je čula šta joj je rekao*) Šta si rek'o?

MRAVKE:

Ma, ništa...

NINA:

(*Marku*) Šta je rek'o?

MARKO:

Tas-tas-tas-tdž. ...Pusti ga u kurac!

2.

(*Nina uđe na splav tj u kućicu, u kojoj se tek sad upali svetlo. Sto, stolice, dva poljska kreveta, ligeštul, polica s bojom i terpentinom, slikarski stalak, na njemu neka započeta skica. Svuda po prostoriji vise neuramljeni crteži, akvareli i slike. Marko i Mravke uđu za njom.*)

NINA:

(*priđe velikoj torbi na stolu, i otvori je*)

Hoćete nešto da jedete? Hoćete tortu?

MARKO:

Ne još. Bolje kasnije, kad se navarimo...Mislim, kad dođe Nik.

MRAVKE:

Ja hoću. Daj mi.

MARKO:

Vidi ovog slepca...

MRAVKE:

Ko je slepac, bambaliću jedan? Ja koji sam dovuk'o celu ovu torbu sa Senjaka, ili vi koji ste se usput igrali šuge?

NINA:

Da nisi možda hteo da ti pomognem?

(servira mu kolače na tanjir)

MRAVKE:

Ne ti. Ti si žensko. *(pogleda u tanjir ispred sebe, ugrize parče kolača)* Nego ovaj bambalić. Natovario me ko da sam Šiptar sa Zelenjaka...

MARKO:

Tdž. Ko da si inače doktor nauka. Pa, ti si brate, i tako fizikalac.

MRAVKE:

(punih usta) Kao prvo, ja sam sportski tip, a kao drugo nisam fizikalac.

NINA:

Kakav si ti sportski tip, majke ti? Treniraš taj fudbal od osnovne u mrtvom Grafičaru, a prošli nedelje si prvi put ustao sa klupe...

MRAVKE:

Nisam prvi put. Branio sam i protiv Arsenala.

MARKO:

Šta buncaš?

MRAVKE:

Ozbiljno ti kažem, Arsenal iz Tivta. Ozbiljno, primio sam samo dva gola...

MARKO:

Što? Trener te izbacio posle pet minuta?

MRAVKE:

Sve jedno, nisam fizikalac.

NINA:

Nego šta si?

MRAVKE:

(ponosno, sa nadglaskom na svakom slogu) Budući Ofset Mašinista.

NINA:

Wooooow! Ofset mašinista? ...Pa, ja sam impresionirana tvojom neverovatnom karijerom...

MRAVKE:

Zezaj, zezaj, al' mi smo ti najvažniji od svih. Kad mi 'očemo da štrajkujemo, niko nema da radi, znaš?

MARKO:

Tas-tas-tas-tara-ta-ta-ta-tas! ...Šta pričaš ti, Mravke, bre? O čemu bre ti to?

MRAVKE:

Šta o čemu ja to? Ja bre kad sretnem na praksi u «Bigzu» one pičke iz dorade, ili iz fotosloga, ja samo ovako stanem. Ja ih, bre, na odmoru, bez frke pošaljem po burek ...

NINA:

Po burek? E to već...

NINA i MARKO:

Ne mogu da verujem.

MRAVKE:

Pa normalno kad si bambalić. Zato i ideš sam po burek... A i ti isto, Nina.

NINA:

Ja ne idem sama po burek.

MRAVKE:

Koga šalješ? Ove prvake, a? Gimnazijalce guštere? A?

NINA:

Ja uopšte ne jedem burek. U njemu ima milion kalorija...

MRAVKE:

Zabole me k...Kalorija, znaš.

MARKO:

Tg-tg-tdž...Kol'ko je sati? Gde je ovaj ludak više?

NINA:

A , Marki...Ja ipak ne znam da li to da probam...

MRAVKE:

Da, i ja ne znam. Sutra idem u školu, a imam i trening.

NINA:

...Mislim, duvajte Vi, meni to ne smeta, ali znaš...Ipak je sutra prvi dan škole...

MARKO:

Punoletna?! ...Što si tdž, bre?! Danas ti je rođendan, budalo. Lepo si rekla da ćeš da probaš za osamnaesti...

MRAVKE:

Ma, ja to kad sam prob'o kod burazera u Banji, ništa mi nije bilo. Ozbiljno ti kažem.

MARKO:

Možda su ti seljaci uvalili čaj?

MRAVKE:

Ma, to na moj mozak ne utiče...

MARKO:

Kad ti ni nemaš mozak, tdž...Idem da vidim 'de je ovaj...Možda ne može da nađe splav...Sa' ću.

3.

(Marko izađe sa splava, svetlo u splav kućici se ugasi za njim. ZVUK

PARKIRANJA AUTOMOBILA- OFF. Marko izlazi gledajući gde je Nik, Nik ulazi na scenu sa desne strane, skupo i urbano obučen, noseći flašu vina i jednu belu ružu.)

MARKO:

Brate.

NIK:

'de si jebote?... *(pozdravljaju se)* Vidi se kakav si...Kakva ti je to klošarska majica?

Čuvaš je iz osnovne, a?

MARKO:

(Marko postiđeno pogleda u svoju majicu, i neodređeno klimne glavom) Je l' si naš'o «Veseljaka»? Istripovao sam se da nećeš moći da nađeš...

NIK:

Ma, 'de ja nešto da ne nađem , brate. Ja sam bre, nalazio adrese po Bronksu a ne...

Ma, bio sam ja ovde. Jednom sam se ovde štek'o od murije... kod ortaka na

čamcu...Nego, reci mi, brate...

MARKO:

Šta?

NIK:

Ta cica kojoj je rođendan...?

MARKO:

Nina?

NIK:

Je l' dobra?

MARKO:

Molim?

NIK:

Kakva je cupi, lepo te pitam.

MARKO:

A, to...Nina je...Nina je moja... najbolja drugarica.

NIK:

A znam to, bate. To si mi rek'o . Nego, je l' dobra, lepo te pitam?

MARKO:

Tdž. Nemam pojma, što?

NIK:

Što?!... A je l' ovo njen splav?

MARKO:

Da. Od njenog ćaleta. Što?

NIK:

Bezveze. Dobro mesto za štek, a?

MARKO:

Za kakav štek?

NIK:

Otkud znam kakav...?! Uključi malo mozak, gledaj oko sebe, bre. Razmišljaj.

Oragnizuj se. Kapiraš?!

(Nik futerski zagrli Marka, Marko se nasmeši, u tišini uđe na splav, Nik uđe za njim.)

4.

(Kad uđu na splav, svetlo na splavu se pali, Nina ustaje da dočeka goste.)

NINA:

Hej.

NIK:

Ti si Nina?

NINA:

Ja? Ne. Mora da si me sa nekim pomešao...A ti?

NIK:

(*pruži joj ruku, nasmeši se, švalerski*) Nik. ...Srećan ti rođendan, izvoli...

NINA:

Poklon?! (*drugarima*) Dobila sam poklon!

NIK:

Nisam baš bio inventivan, jebi ga...A ti bi baš mogla i da me poljubiš. (*Nina, Marko i Mravke ga šokirano pogledaju*) ...Za srećan rođendan, i to.

NINA:

Ah, da... (*poljubi ga, u obraz, on je povuče i poljubi i on nju. Pusti joj ruku, Nina ga pogleda sa smeškom*) Ovo je Mravke...Moj kum.

NIK:

'De si kume?!

MRAVKE:

Predrag. (*pruži mu ruku, ali Nik to ne vidi, seda za sto.*)

NIK:

'Oćemo nešto da svarimo, a?

MARKO:

Ma, da, brate...

NIK:

(*Nik seda za sto, vadi paket vutre, sitni je*) Kume, daj karton.

MRAVKE:

Karton?

NIK:

Tako je brate...Cepaj taj «Klasik», 'ajde...

MRAVKE:

(*uzima svoju kutiju cigareta sa stola*) Da je pocepam?

MARKO:

Da bre, kretenu, za flop. Tdž-tdž.

MRAVKE:

(*zbunjeno pocepa paklu cigara na pola, da je Niku*) Evo.

NIK:

Vidi ovo...Brate...Šta si mi ovo dao? ... (*Marku*) Koji ludak, brate...Je l' ste vi nešto gumali, a?

MARKO:

Ma, jok...Nismo večeras...

NINA:

Šta?

MARKO:

Ma, ništa. Tdž.

NIK:

Šta ništa?

MARKO:

Ništa... (*Nina sedne do Nika, Marko ustane stane iza nje, zagli je i poljubi u kosu*)

Totalni tdž.

NIK:

(*liže rizlu, srolao je džoint*) Znete kakva je ovo džidža?...Prskalice. ...Razvaljuje.

NINA:

Kako to misliš?

NIK:

(*pali džoint*) Šta? Domaćica, bre. Sadio Setrem u dvorištu, a ja i ovi moji orataci zalivali istopljenim sličicama...(*ispuštajući dim*) Halucigena, keve mi...(*doda*

džoint, Marko pruži ruku da ga uzme) Ne ti, klošare, ne ti, breee...Daj slavljenici...

(pruža džoint Nini)

NINA:

(uzima džoint, gledajući Nika) ... Kako to misliš halucigena?...

NIK:

Samo puši, videćeš...

NINA:

(nesigurno pogleda u džoint, pa u Marka) Da pušim?

NIK:

(ustane, povuče Ninu za ruku, i ona ustane)

Daj mi to...Dođi...

(uzme joj džoint, stavi ga u usta da joj da šat, pokazuje joj rukom da priđe, Nina ga gleda zbunjeno, on joj opet pokaže rukom da dođe, Nina mu priđe, i prvi put u životu duva, i to na šat.

Drugari gledaju zbunjeno. Nina sklanja lice od Nika, počinje da kašlje, Nik smejući se dodaje džoint Marku, Nina počinje da se smeška, oni duvaju. Svetlo na sceni ostaje isto, dopunjeno jednom disko kuglom, koja se od ovog trenutka pali i polako vrti.)

5.

(Dok drugari duvaju, Nina izlazi na terasu, zamišljeno se naslanja na ogradu. Kada ona izađe, svetlo u splav- kućici se gasi, ostaje samo disko kugla, koja se i dalje vrti.

ROADS grupe PORTISHEAD (OFF) .

Nina stoji naslonjena na ogradicu, gleda u vodu. Marko izlazi za njom. Ona ga u prvom trenutku ne vidi, on stane iza nje i zagrlji je. Nina se okrene.)

NINA:

Marki, to si ti.

MARKO:

Šta si mislila?

NINA:

...Ništa. Što?

MARKO:

Vidi...Imam i ja poklon za tebe, samo sam čeka...Znaš... (*daje joj upakovani paketić*)

NINA:

Za mene? (*Marko klimne glavom, smešeći se*)

MARKO:

Keva je uvijala, nisam ja... (*Nina ga pogleda, smešeći se, otvara paketić, i nalazi ogrlicu*)

NINA:

Predivna je...Hvala ti. (*zastane na trenutak, onda ga zagrlji, stoje zagljeni neko vreme*)

Stavi mi...Hajde... (*daje mu oglicu, Marko joj je stavlja oko vrata, Nina se okrene prema njemu*) Čekaj! Moram da zamislim želju.

MARKO:

Želju?

NINA:

Kada staviš novu oglicu, ili narukvicu, uvek pomisliš želju. I nikad je ne skidaš. Sve dok se ne pokida...Razumeš?

MARKO:

Tdž.

NINA:

A kad se pokida...

MARKO:

Da?

NINA:

Ostvariće se. Kapiraš? Želja će se ostvariti.

MARKO:

Poželi nešto...

(Nina zatvori oči, disko kugla se zavrti brže, Marko joj kači oglicu, disko kugla ponovo uspori, i Nina otvori oči .) Je l' mi lepa?

MARKO:

Čš-čš.

NINA:

A?

MARKO:

...A je l' lepa želja?

NINA:

Smejaćeš mi se.

MARKO:

Tdž. Što?

NINA:

Tako...Znam.

MARKO:

Šta?

NINA:

Je l' misliš...? Pogledaj me. Jer misliš da bih prošla na akademiji?

MARKO:

Tdž. Na kojoj , bre, akademiji?

NINA:

Misliš da bih mogla da budem glumica?!

MARKO:

a... Otkud znam.

NINA:

(*stane u neku movie star pozu*) A da si ti u komisiji?

MARKO:

Tdž. Ušla bi preko veze...

NINA:

Misliš da ću uspeti?

MARKO:

Šta to mene pitaš? Tdž. Ja ako uskoro ne skupim neki bend...Ne znam. Tdž.

Moraću bar nešto da upišem, zbog vojske...

NINA:

Ej, bre! ...Ozbiljno, bre. Možeš od nekog da pozajmiš gitaru za probe. Samo stvarno moraš negde da počneš da sviraš... Ozbiljno.

MARKO:

Ts-tas-tdž. Nešto ću iskombinovati...

NINA:

Znam. Nisi lud.

MARKO:

A tvoja mama...Ona je bila glumica, je l' tako?

NINA:

(*gleda ga neko vreme u tišini*) Moja mama je...Znaš?

MARKO:

Znam...Izvini...

NINA:

Ne, ne izvini, ne to...Nego...

MARKO:

Šta?

NINA:

Lagala sam...Da je ona, znaš...

MARKO:

Bila glumica?

NINA:

Ne to...Ne to...Bila je... Nego...Lagala sam da je ona...Znaš? (*Marko je gleda s nerazumevanjem*)...Da je ...Umrla. To sam lagala.

MARKO:

Šta?

NINA:

Izvini, ja...Molim te, izvini...

MARKO:

Ne kapiram...Šta se? ...

NINA:

... Ona je bila glumica, znaš?...I, to... I...Bože, kako se osećam...Sve je... (*smeši se*)

Tata je rekao da je ona... imala neke probleme , kapiraš? ... (*pokaže rukom na glavu*)

MARKO:

Aha.

NINA:

I..Onda je otišla...

MARKO:

U bolnicu?

NINA:

(odmahne glavom) U manastir. *(pogleda u Marka, strogo)* Nemoj to nikom da kažeš, znaš?!

MARKO:

Nina, ja...Ne...Šta ti je? ...Ja znam kako je to...Kapiraš? Tdž. Ti znaš da sam ja vanbračno dete, ja isto čaleta nisam nikad...Kapiraš?

NINA:

Znam. Izvini.

MARKO:

Čš-čš-čš...Što izvini?

NINA:

Što ti nisam ranije rekla...Mislila sam...Više sam volela da je mrtva, razumeš?

Uvek smo bili samo tata i ja. Razumeš?!

MARKO:

Tdž.

NINA:

Razumeš?

MARKO:

Razumem, bre... Razumem.

NINA:

Je l' smo mi sad drogirani?

MARKO:

Jesi li?

NINA:

Ja...Ne znam... *(smeje se)*... 'Ajmo unutra...

(Ulaze na splav, muzika se pojačava. Mrak.)

2.

KUĆA OD LIŠĆA

Ponovo je osvetljena samo tužna vrba. Ispod nje se nalazi nedovršena kolibica, sklepana od granja, dasaka, kamenja i lišća. Mali Mravke i Mali Marko ulaze na scenu vukući jedno veliko parče šperploče. Nina trčkara pored njih.

NINA:

(radosno) Šta će to da bude? Šta će to da bude?

MARKO:

To je za krov.

MRAVKE:

Treba samo da nađemo još neki najlon, da ne prokišnjava.

(Mali Mravke i Mali Marko spuštaju veliku šperploču na ostale, tako da kolibici koju prave stave krov)

NINA:

Pa, nećemo valjda ovde zauvek da živimo?

MARKO:

Ako nam se sviđa hoćemo. Šta nas briga?

MRAVKE:

Giju- giju - gic. Mene moji nikad ne bi pustili.

NINA:

Ni mene moj tata.

MARKO:

Šta nas onda briga za kišu? Ne moramo da dolazimo ovde kad je kiša

MRAVKE:

Srušiće se krov kad padne kiša, pametnjakoviću.

MARKO:

A da napravimo kuću negde drugde?

MRAVKE:

Pa, opet će da se sruši.

NINA:

Neće. Stavićemo cigle.

MARKO:

Da. Stavićemo cigle.

MRAVKE:

Koje cigle?

NINA:

Ove cigle. Na krov. Ovako. I nema šanse da prokišnjava.

(Nina podigne jednu ciglu i stavi je na krov, Marko učini isto to za njom)

MRAVKE:

Ne mogu cigle , nemojte to...

NINA:

Pa, i tvoja kuća na Senjaku je od cigle, a ne prokišnjava.

(Marko stavlja još jednu ciglu na krov, kućica počinje da krcka, jedan zid se iskrivi i padne, , zatim pada cela kućica. Klinci na trenutak gledaju u čudu.)

MRAVKE:

Šta sam vam rek'o?

(Na nebu bljesne jedna munja, začuje se snažna grmljavina, i duvanje vetra. Klinci ovo osluškiju) .

NINA:

Počinje kiša!

(Čuju se snažan vetar i padanje kiše. Mala Nina , Mali Marko i Mali Mravke otrče svako na svoju stranu, u mrak. Ostaje osvetljena samo gomila dasaka i granja pod vrbom.)

DRUGI DEO

1.

Proleće. Veče. Vazduh je pun belih maca, sve je zeleno, procvetalo. «Veseljak» je malčice nakrivljeniji, nego u prošlom činu. Sa leve strane, na scenu ulaze NINA, MARKO i MRAVKE, još usput pušeći džoint.

Nina zastane, pogleda u pravcu iz kog su došli. Marko i Mravke zastanu za njom.

NINA:

(Marku) Vidi... (Pokaže rukom u pravcu iz kog su došli) Sinoć su svetlela oba.

(Nina i Marko se zagledaju)

NINA i MARKO:

(istovremeno) Neverica! (Mravketu) Jesi video?

MRAVKE:

Šta?

NINA:

Sad su se ugasila oba svetla na mostu. Oba...

MRAVKE:

Na ovom našem mostu? Železničkom?

MARKO:

Sad, evo... pre sekund!

MRAVKE:

A, pa da. To je moja keva zvala onaj broj što puštaju na RTS-u i rekla im kako samo na našem mostu gori svetlo. Oni joj valjda rekli: «Hvala Gospođo, što obavljate Vašu građansku dužnost u ovim teškim vremenima» ... *(smeje se)*

MARKO:

Ne seri?!

NINA:

Koju , bre, građansku dužnost?! Keva ti je bezmalo imbecilna!

MRAVKE:

Zašto?

NINA:

Zašto? ...Zato što misli da je sad obezbedila gomilu jebenog cementa i žica od jebelih zlikovaca NATO pakta. Je l' imaš ti gajbi neki drugi kanal sem RTS-a?

MRAVKE:

Kao prvo, i tebi je bilo čudno što samo tu gori svetlo. A to što se tiče RTS-a, imam i druge kanale ali je na svima isti program, pošto je rat, ako niste приметili.

NINA:

Rat, a? Rat. Pa, nije ti ovo četrdeset prva godina kad ti je deda pobeg'o u partizane, znaš. I nije ovo rat, znaš. Ovo je bombardovanje. Kapiraš? A te bombe gore u proseku imaju veći IQ od tebe i tvoje keve, i tvoje sestre zajedno. A to je malo čudno, zar ne?

MRAVKE:

Šta ti je ?

MARKO:

Šta je tebi? Tdž. Misliš da metode zamračenja funkcionišu? A? Tdž.

MRAVKE:

Tako su rekli na televiziji...

NINA:

Gledaj me! Televizija. Buuum!

(rukama demonstrira kako je izgledalo kada je pala bomba na televiziju, besno uđe na splav, dečaci krenu za njom.)

2.

(Nina otključava vrata, umesto da upali svetlo upali baterijsku lampu koju izvadi iz džepa. Mravke pali sveću, stavlja je na sto.)

NINA:

Koji mrak.

MARKO:

Tdž. Kao i svuda. A kad smo prošli put bili ovde, bio je tvoj rođendan. ' Ladno je prošlo *(Marko broji na prste)* ...devet meseci ...

NINA:

Kojih devet meseci?

(Dok ona govori, Mravke zainteresovano gleda po splavu, zaviruje u čoškove, ispravlja slike na zidovima)

Prošlo je devet hiljada meseci, ili to sve nikad nije ni bilo. Možda smo sve to izmislili. Ceo taj naš život, i detinjstvo, i školu, i sva ta sranja...Kapiraš?

MRAVKE:

(zadovoljno) Nina, ovaj splav se iskrivio.

NINA:

Kako?

MRAVKE:

Sigurno. Pogledaj slike. Stoje krivo u odnosu na pod, je l' vidiš?

NINA:

U pičku materinu! ... Splav se iskrivio, je l' me kapirate?

MRAVKE:

To je od detonacija...Meni se u sobi pojavila znaš kolika pukotina na zidu...

NINA:

Ućuti! Nije zato! Nije zato!

MARKO:

Ni, šta ti je?

NINA:

Kako ne razumeš?! Ništa nije pravo. Nikad nismo bili ovde. Sve smo izmislili.

Kako ne kapiraš? Ovo je teško zajebavanje. (*udari rukom o zid splava, poskoči*)

Kulise!

MRAVKE:

Kakve te sad kulise spopale? To je, bre, normalno. Meni se u sobi pojavila znaš kolika pukotina...Ozbiljno, ja...

MARKO:

Ma, umukni! (*Mravke učuti, Nina i Marko se gledaju*) Tdž.

NINA:

Tdž.

MRAVKE:

Ja nemam pojma šta vi to pričate, keve mi.

NINA:

Gde je Nik?

MARKO:

Rekao je da će doći do mene pre uzbune. Dok nešto uvrši.

NINA:

Uzbuna je svirala pre dva sata, a zna da sutra putujem. Mravke, 'aj ga zovi!

MRAVKE:

Nemam kredita!

MARKO:

Nemoj da lažeš, štekaro. Keva ti je kupila.

MRAVKE:

Kupila je, ali sam ja prodao. Samo nemojte to da pričate pred njom, da me ne patosira.

NINA:

Što si prodao mamin kredit, je li?

MRAVKE:

Zato što biste sada pušili kurac. Ne pljuge.

(izvadi iz džepa dve pakle » Klasika« i tresne ih na sto) Eto, zato!

MARKO:

Brate, » Klasik«! Do jaaajjaa!

(otvori jednu paklu, uzme cigaretu, ponudi Ninu, ona odmahne glavom.)

Što nećeš?

NINA:

Neću da pušim krdžu.

MRAVKE:

Pa, nema šta drugo da se puši.

NINA:

Pušiću čistu vutru. *(izvadi svoju kesicu, rizle i čitav pribor na sto.)* Albanski skank umesto američkog Marlbora. A sutra uveče ću i tako biti u samom carstvu švercovanih pljuga, demokratije i ostalih civilizacijskih nus proizvoda.

MARKO:

Strani plaćenik i domaći izdajnik, jednom rečju lokator. Tdž.

(Mravke se smeje)

NINA:

Tačno tako. Osećam se kao poslednji pacov koji napušta brod.

MARKO:

Šta ti je? Zezao sam se.

NINA:

Nije zezanje, kapiraš? Meni nije zezanje. Najviše bih volela da me sutra pogodi neko sranje, negde na nekoj obilaznici, u nekoj pripizdini srpskoj, i da se ugljenišem, i da me...

MRAVKE:

Je l' si ti normalna, budalo? Ućuti, bre! Šta to pričaš?

NINA:

Kako šta pričam? Reci mi. Osećam se kao da više nikad neću doći u Beograd...Kao da nikad neću doći kući, je l' me razumete?

MARKO:

Nina, ne ideš u Ameriku, ideš u Crnu Goru.

NINA:

Pa, šta?! Misliš da mi se ide? Misliš da mi se ide da me preleću avioni koji vas gađaju? Misliš da sam srećna?!

MARKO:

Pa, ne znam, onda. I Nika su hteli njegovi negde da šalju, dok na kraju nisam ja zamolio njegovu kevu da ga nigde ne vodi. Što i ti ne popričaš s ćaletom?

NINA:

(*imitira*) » I ako si punoletna, ti si još uvek redovan đak, i dok te Ja izdržavam, gospođice Novaković, radićeš onako kako Ja kažem. Bez pogovora! »

MRAVKE:

To da kaže moj pokojni ćale, ja bih ti verovao, ali tvoj je baš pozitivac...

NINA:

Šta ti to znači pozitivac? A? Javi ti se sa smeškom na ulici. Je l' to? On je, Mravke, poznat slikar, ima pedeset godina, i može da živi na Cetinju ili u bilo kojoj vrleti.

A ja? Ja sa njim... Kao kuće. Uvek tako.

(*Nina se zaplače*) Uvek tako. Šta se kome jebe kako je meni?! (*ustane od stola jako ga odgurnuvši, i sedne na pod u ćošak*) Uvek tako!

(*Marko sedne do nje, pokuša da je zagli, ona se otme*) Šta ti hoćeš? Boli tebe kurac što ja sutra putujem. Kada je Nik trebalo da ode, pričao si kako ćeš poludeti...

MARKO:

Nina, nemoj da...

NINA:

(*ne sluša ga*) Mravke, nađi Bensendine u mojoj tobri, hoćeš?

MARKO:

Imaš još?

NINA:

Imam.

MARKO:

Na Senjaku si mi rekla da smo sve popili.

NINA:

Nisam luda sve da popijem. Ratno je stanje.

(*Mravke joj dodaje kutijicu*) Hvala.

(*Nina ustaje, odbrojave bensendine ispred svakog od njih*) Pet, deset, petnaest, dvadeset, pet mića. Dosta.

(*svi saspu tablete iz šake u grlo, kad proguta, Nina tiho doda*)

Laku noć.

(*Pale se narandžasto svetlo i disko kugla.*

Drugari ostaju u tišini, Marko uzima gitaru, proverava da li je naštimovana, hvata neke akorde, zatim počinje da svira i peva pesmu TONIGHT, TONIGHT grupe SMASHING PUMPKINS .

PRELETANJE AVIONA ZAGLUŠUJE NJEGOVU SVIRKU-OFF

Nina, Mravke i Marko se instiktivno skupe, Nina i Mravke počinju da pevaju sa Markom držeći uši zapašene. Svo troje se trude da nadglasaju buku aviona, tako da njihova pesma više liči na dranje nego na pesmu. Pemu prekidaju SNAŽNE DETONACIJE- OFF. Kad se sve smiri...)

NINA:

U jebote!

MRAVKE:

*(istrčava sa splava na terasu, pokazuje srednji prst ka nebu, skandira na glas, izbezumljeno) Si-đi-te- do-le ! Si-đi-te do-le! Mamu vam jebem mentolsku, bre!
(viče, s rukama oko usta) Mamu vam jebem!*

MARKO:

Jebote, gde je ovo bilo!

MRAVKE:

(utrčavajući nazad) Sigurno Brankov most!

MARKO:

Budalo, znaš šta bi ostalo od splava da je most?

NINA:

Pa šta?! Makar bi Toni Montano odleteo u vazduh, a s njim i sve one raspevane babe što nisu čule za depil vosak.

(histerično se smeje)

MARKO:

Čš-čš-tas-taratata-tas-tas! ' Ajde još da pušimo, Mravke brže motaj , 'ajde, 'ajde, tas-tas-tas!...

(spolja se čuje parkiranje kola, kao i ritmično pištanje automobilske sirene u ritmu navijačkog bubnja.)

3.

(Na scenu utrčava Nik, brzo pretrčava do splava, preskače ogradicu i upada na splav. Ne pozdravlja se, odmah s vrata počinje da urla i skače. Pokreti su mu iscimani, neartikulisani, koči mu se vilica)

NIK:

Ljudi, šta je ovo biloooo!

Vozim malo pre malu Kristinu kući , i zajebavam se u kolima. Istripovao da vozim Need For Speed, diabla, bate! Odjednom BUUM! Za ovoliko izbegnem banderu, ona počne da vrišti, ja se primim, nastavim još luđe da drajvam, tamo na Novom Beogradu! Samo skrenem...Annnn! Kočnice urlaju pozadi...Vuuuummm...čuješ samo bum-bum-bum, ono puca i dalje, tek vidiš ovako iznad nas : *(pokazuje rukom)* PVO gađa raketu. Jebote, igrice! Igricaaa! Mi stanemo! Razumeš?

Vatromet! Velika žuta ide pravo, male crvene je maše, velika žuta stane, pogleda levo, pogleda desno, produži, male crvene i dalje lete ka njoj. Počnemo da navijamo, kao : tooo, takooo jeeee... i samo vidiš TDŽ! Jedan je okrzne sa strane, i ono se raspršti! I ja: Oleeeee! !!!! To! Kad čuješ sa svih krovova vrištanje... Svi se jebeno deru. Ja stao , gledam... Neverica. Znači vidi, znači neverica! Niko, bre ne ide u sklonište, bre! Ceo grad na krovu, u pičku materinu? ...

NINA:

Nik! Jebote! ...Čekaj malo!

NIK:

Šta?

NINA:

Detoniraš.

NIK:

Deeetoooooniiiiiraaaaammmmm...Haaa! Znaš kako je moćno bilo... malo pre sam lepo rek'o orataku : Hoću da raznesem most!

MRAVKE:

Koji most?

NIK:

Gazelu , brate!

Ide mi na kurac keva što se istripovala, kao: aaaaaaa, stalno , kao aaaaaaa, aaaaa, gađaće je, aaaaa , jaooo! Aaaa! Reko': bre kevo,brate, ućuti bre više, bre! Ako će neko da ruši po mom gradu –Ja ću da rušim! HAAAAAAAAAAAAA! (*skaće*) Ja ću da rušim!

NINA:

Idi na Kosovo pa ruši, bre !

NIK:

(*tek sad skaće kao lud, skandirajući*) Kosovo je Srbija! Kosovo je Srbija!

MRAVKE:

(*skoči za njim*) Kosovo je Srbija!

NINA:

(*zapuši uši, jako vrišti*)

Smiriteee seeee!

NIK:

(*sedne, uštine Ninu za obraz, imitira je*) Smirite se, smirite se! Što si tako upuvana?

NINA:

Putujem sutra u Crnu Goru.

NIK:

Boli te kurac!

NINA:

Ne boli me ! Osećam se ko poslednja pička.

NIK:

Pa, nemoj onda! Reci ćaletu da ćeš da živiš kod mene!

NINA:

Ma, daj!

NIK:

Šta bi ti falilo? ...Ti si i tako na istim supstancama ko moja keva. Aaaaa! Mogle bi da gumate bensove i stondirate po kući ceo dan...Kako se ono kaže za srećne porodice...?

NINA:

Idila!

NIK:

E, da...Tako reci ćaletu.

(... da bi skrenuo pažnju na sebe Marko uzima gitaru i počinje da drnda neke akorde, ali samo ga Mravke sluša...)

NINA:

Morao bi prvo da me oženiš !

(smeška se)

NIK:

Zbog ćaleta, a?...

Važi!...Mravke!

(Cimne Mravketa) Ti ćeš da nam budeš kum, batice!

MRAVKE:

Kome bre kum?!

NIK:

Ti si, bate, najveća budala na svetu!

MRAVKE:

A, mora neko i to da bude.Takvi smo ti svi mi ...Ofset mašinisti...

(Nik se smeje)

NIK:

Ko, bre ?

MRAVKE:

Ofest mašinisti! (*ponosno*) Najgori od najgorih...

NIK:

(*smeje se, i pravi glupe zvukove , grči mu se vilica.*) Ofest mašinisti, a? ...Je l' vi jedete neku drogu, koji Vam je kurac? Ofest mašinisti...

MRAVKE:

(*priča dok ne bude prekinut, iako je više nego očigledno da nikog ne interesuje njegova priča*)

Mi ti brate, u » Bigzu« varimo ko ljudi! ...Ja, onda ima jedan Cigojner, čovek je majstor kakvog nema , al' mora da se navari svaki put pre nego što priđe za mašinu...Ja ga samo gledam i pitam se...

NIK:

Marko, nešto je trebalo da ti kažem.

MARKO:

Šta ?

NIK:

Ne sećam se. Hoćeš da mi učiniš nešto?

MARKO:

Tdž. Što se ne sećaš? Šta?

NIK:

Aj idi do kola (*baci ključeve na sto*) i iz kasete donesi jednu kutijicu...Lepuuuu kutijicu... I...donesi viski, ima otvoren na sedištu.

MRAVKE:

Viski?

NIK:

Vi-ski, vi-ski...Živim u diskontu pića, bre! (*trese cigaru po podu*) Sedimo u piksli! Sedimo u piksli! (*zgrabi ključeve se stola, istrči sa splava*)

MARKO:

Gde ćeš?... (*Nini i Mravketu*) Gde će ovaj?

NINA:

Jebote, gde se gasi? Šta mu je?

NIK:

(*utrčava na splav*)

Aaaaaa!!!! E, tako !...Malo da Vas podignem! ...Smorili ste mi se mnogo,bre...Pušite ovu travu, a to mene više ništa ne radi, jebote...Aaaaa! Bio sam malopre kod onog Setrema...

MARKO:

Kod Setrema?

NIK:

A, da. Setio sam se! Setio sam se! Setio sam se! (*povuče Marka*) Slušaj šta je rekla moja keva, slušaj. Kaže, ako hoćeš da radiš kod nje u diskontu da dođeš. Nije loša kinta.

MARKO:

Stvarno?

NIK:

Šta sam ono...? A, e, da! Da! Setrem Mezakri. Malo pre. Dao mi šiptar da pušim neki pajp, a paja ko kada, keve mi...Ko iz kade da pušim vutru, keve mi. Mislio sam da ću da ustondiram, ali ništa, bre. Ništa. Ne volim bre, vutru više... Ne volim...

MARKO:

A kad da dođem kod tvoje keve?

NIK:

Ustvari, volim je. Ali je varam!

MARKO:

Kad da dođem kod tvoje keve, Nik?

NIK:

Sutra, bre! Znaš kol'ko posla ima u diskontu pića od kad je bombardovanje? Ljudi piju ko štuke, keve mi...A ima i koje hoćeš gudre. Keva hoće da ja radim u diskontu, al' jebi ga, kad nemam vremena, imam svoje obaveze, bre.

MRAVKE:

Kakve ti obaveze imaš?!

NIK:

Ja sam ološu zaposlen čovek. Nisam , bre, ja ko ovi... *(pokaže na Ninu i Marka)* umetnici. ... *(Marku)* Moraš bre nešto da radiš! Znaš?! Neće bre sigurno tvoja keva da te izdržava, od plate u filharmoniji.

MARKO:

Tdž. Da...Do jaja...Mislím, tdž. Samo da skupim kintu za gitaru, i pojačalo, pazi, ono...Hvala ti.

NIK:

Koje ti pojačalo treba, brate? Reci! Juče mi nudili klinici s Dorćola neko ovoliko za pet kserova, a ja ih sve išamarao, što hoće da se drogiraju... Nek idu bre kući, nek slušaju ove pesme : Voooliiimooo te, otaaadžbinoooo našaaaa!, da se malo nauče ponašanju za vreme ratnog stanja.

NINA:

Na čemu si ti, bre?

NIK:

Gurao sam prste u šteker kad sam bio mali....220 u voltima...

(Udari Mravketa po leđima) To je omladinaaac!!! Je l' tako? Omladinaaac!

(Iz kutijice za film vadi nekoliko extazija i stavlja ih na sto. Jedan zadržava u ruci.

Nini, kao doktor) Reci AAA!

NINA:

Aaaa!

(Nik joj ubaci extazi u usta)

NIK:

Tako!

Ajde sad Vi...

MRAVKE:

A šta je to?

NIK:

Kako me ,bre, tvoja kuma ne pita šta je?!A? Ako hoćeš zgutaj, ako nećeš, nemoj...Boli me kurac.

(Marko zguta bez komentara)

NINA:

A šta je, stvarno?

NIK:

'Ajde, brzo to otopi u ustima...Ovako .

(On uzme poslednji i pokaže joj kako da ga izmrvi.Nina krene to da uradi, ali joj se život zgadi. Refleksno hoće da pljune , ali Nik joj brzo doda viski) Nemoj da pljuješ, budalo! Ne ...Don't do it, I can feel it! Zalij to...Tako.

NINA:

Bljak!

MARKO:

Videćeš da l' je bljak za pola sata.

NINA:

A šta je ovo, stvarno?

MARKO:

(pevuši poznat refren) « Promeniću ti živoooot! Izmešaću ti boooje kiselinom!«

NINA:

Kiselina?

NIK:

Nije kiselina...Eksić.

NINA:

Ekstazi?

NIK:

Sextazi!

(Mravke krišom ispljune eks u ruku, tako da publika to vidi i baci ga na pod)

Ofsete, je l' si progutao?

MRAVKE:

(zbunjeno) Aha...(stane nogom na mesto na koje ga je bacio)

NIK:

E, onda smotaj ooogroooman džoint.

(Nik mu baci kesu vutre na sto) Ima se, može se !

MARKO:

Kad ideš ujutru, Ni?

NINA:

Ćale je rekao da odmah posle smirele dođem kući...

MRAVKE:

A kad se vraćaš?

NINA:

Nemoj to da me pitaš, je l' ti jasno?!

MRAVKE:

Pa, nećeš valjda tamo da ideš u školu ako prestane ovo sranje?!

NINA:

Ćuti, jebote!

MARKO:

A ćale?

NINA:

(ovo joj je najednom neverovatno smešno) Znaš šta on kaŹe? KaŹe...Neće da se vrati u Srbiju dok je Milošević... Na vlasti...

NIK:

Jebote, je l' hoće da ga sahranimo tamo?!

NINA:

(agresivno) Neću da mislim na to, je l ti jasno?!

NIK:

Ni, jebote, al si se uradila!

NINA:

Ko se bre uradio, majmune?!

(pali se stroboskop, Nina ustaje, Źeta po splavu, najednom poskoći, smeška se) Ja se uradila, a? Nisam se uradila, znaš?! Nsam. Nsam... *(sve ih pogleda)* U jebote.

(pesma IDIOTEQUE grupe RADIOHEAD- OFF.

Nina i drugari poćinju da urlaju od smeha, muzika se pojaćava, slede je DETONACIJE - OFF, nebo nekoliko puta bljesne crveno. Mrak .)

3.

ISTINE

Opet je osvetljena samo tuŹna vrba. Pod njom sede Mala Nina, Mali Marko i Mali Mravke.

MRAVKE:

Prva trojka!

MARKO:

Prva trojka!

NINA:

Bolje da se igramo istine.

MRAVKE:

Kako se to igra?

NINA:

Ovako. Jedan pita, a drugi moraju da mu kažu istinu i samo istinu, inače...

MRAVKE:

A šta ako ne znam odgovor?

NINA:

...Inače, ako lažu, umreće im majka.

MARKO:

A ko će da pita?

NINA:

Ja.

MRAVKE:

Zašto uvek ti?

NINA:

Zato što ja nemam mamu. (*pauza*) Prvo pitanje za Mravketa. (*Mravke netremice zuri u Ninu*) Ko je tebi bolji drug? Ja ili Marko?

(*Mravke ćuti*)

NINA:

'Ajde, odgovori.

MRAVKE:

(gleda čas u Ninu, čas u Marka, oboje ga gledaju s očekivanjem) Isto. Ti si mi najbolji drug, a ti si mi najbolja drugarica ... Ustvari, ti si jedina devojčica s kojom se družim...

NINA:

Znači, ko ti je bolji?

MRAVKE:

Rek'o sam ti.

NINA:

Moraš da kažeš ko ti je bolji.

MRAVKE:

Ne znam.

NINA:

Ovo je igra istine. Moraš da odgovoriš.

MRAVKE:

A ko je tebi bolji?

NINA:

Ja sam prva pitala.

MARKO:

Pa, rekao ti je...

NINA:

A ko je tebi bolji? Mravke ili ja?

(Marko se smeška, ćuti.)

NINA:

Ko ti je bolji?

(Marko joj nešto kratko šapne. Nina gleda u čudu)

MRAVKE:

Nema šaputanja!

MARKO:

Bolje da se igramo žmurke. Prva trojka.

NINA:

Prva trojka.

(*Mravke nevoljno staje u pozu za zazbrajanje. Mrak.*)

TREĆI DEO

1.

Toplo oktobarsko veče. U daljini se čuju žamor grada , vreva, pištaljke. Na scenu padne nekoliko žutih listova, pre nego što uđu Nina, Marko i Mravke, noseći rančeve i gajbu piva. Nina trči ispred njih dvojice, zatim staje kao ukopana, gledajući splav.

MARKO:

Šta?

NINA:

Što ste pustili da splav ovako propadne? Pogledaj kako je kriv.

MARKO:

Nije mnogo...

MRAVKE:

Jok i nije... Možeš opušteno da mu promeniš ime...

MARKO:

Šta sereš?

MRAVKE:

Nek se zove Krivi Stojko.

MARKO:

Ma, nek se zove - tdž.

NINA:

Trebalo je da mi javiš, Marko. Tata bi mi dao pare... Ovo mora da se popravi.

MRAVKE:

Ma, i ti si našla kome da ostaviš ključ. On ne zna da zakuca poster, a ne da pazi na splav...

MARKO:

E, učuti, jebote...Tdž. Šta nije u redu sa splavom?

NINA:

Ma, dobro...Nije strašno.

(krene da otvori kapijicu, ona joj ostane u ruci, Nina ih zbunjeno pogleda.)

Hm. Daj mi ključ.

MARKO:

E, da, jebote...To ti nisam rekao.

NINA:

Šta?

MARKO:

Ne znam gde je ključ.

NINA:

Kako ne znaš gde je ključ?

MARKO:

Negde mi je u kući, provereno, ali nisam mogao da ga nađem. Tdž. Izvi... Jebi ga...

MRAVKE:

E, bambaliću, 'bem te u usta, jebala te glava .

NINA:

Pa, kako ćemo da uđemo?

MARKO:

Nija frka... Nik , Setrem i ja smo skinuli prozor...

NINA:

Prozor? Što mi to nisi rekao?

MARKO:

Nisi me pitala...

(Marko sklanja razvaljen prozor)

MRAVKE:

Bolje da si dala ključ Cigojneru iz Bigza. On bi ti bolje čuv'o splav, keve mi...

NINA:

Ne mogu da verujem.

2.

(Jedno po jedno ulaze na splav kroz prozor. Čim uđe, Nina počinje da skuplja razvučene crteže, i podiže stolice srušene na pod)

NINA:

Ćale bi me ubio...

MARKO:

Znam, znam ! Izvini, jebi ga. Izvini. Evo, daću ja pare za majstora...Nik i ja ćemo...

NINA:

Ma, ne trebaju mi pare. Rećiću tati da je neko provalio unutra, a nije znao koliko vrede ove skice...

MARKO:

Koliko?

NINA:

Što?

MARKO:

Tdž. Bezveze pitam. Mis'im...Izvini... Tdž. .

(Mravke mu daje pivo, Nina i dalje nešto sprema po splavu, vidi se da je ljuta , ali se trudi da se ne posvađa)

MRAVKE:

...E, pa Nina, dobro došla kući...Za Zvezdu i revoluciju!

MARKO:

Koju revoluciju? Tdž. Nemoj da se pališ !

MRAVKE:

Pa za ovu...revoluciju.

NINA:

Ovo se, Mravke, zove generalni štrajk! Revolucija traži žrtve.

MARKO:

Tdž!

MRAVKE:

Dobro, onda za štrajk! ...Šta god da je, došlo mi je ko godišnji odmor, ozbiljno. Rintam u onom »Bigzu« po ceo dan, radim ko crnac- plaćam ko belac. Imam valjda i ja dušu, mamu im njihovu ?!

NINA:

Znate da sam se jedva sam se probila do Srbije? Pruga je blokirana, skroz.

MARKO:

Ts-Čš-Čš! ... Ovde je tako već mesec dana. Od pre izbora.

NINA:

A ti?

MARKO:

Šta ja? Pa, ko i uvek...Blejim, zezam se...Šta?

NINA:

Šta ima novo?

MARKO:

Ništa...Svašta...Šta znam... Radim u diskontu, to znaš. Zgotivio sam se s Nikovom kevom, tako da znaš, žena je kul...Svaki dan mi ostavlja i bakšiš, i još brdo para za zezanje...Ono, blejim. Nik i ja- klasika. Akcije, znaš kako je...

NINA:

A...Gde je Nik?

MARKO:

Opusti se, šta? Frka je u gradu...

NINA:

Da. Valjda. ...Nego, je l' negde sviraš?

MARKO:

Normalno...

MRAVKE:

Da, da...Svira kurcu...Kad će neka svirka , a Marki? Sledeće godine?

MARKO:

E, svirka će da bude, i to uskoro, je l' ti jasno?...

MRAVKE:

Kad ? Dok nađeš bend, pa dok se malo upoznate, dok napišete pesme, a ?

MARKO:

Tdž. Na čemu da sviram kad nemam gitaru?!...

MRAVKE:

Kol'ko para zarađuješ kod Nikove keve, mog'o si dosad da je kupiš lično od Hendrixa, iz njegove ruke...

MARKO:

Ma šta to tebe boli kurac?

MRAVKE:

Samo ti lepo kažem, bre. Žao mi je zbog tebe. Nina studira , jebi ga . Upisala.
(*Nina ustane od stola, nešto poravi na polici*) Ja sam već posto majstor, i samo ti nemaš ni diplomu nego sediš u diskontu pića i...

MARKO:

Makar ne volonterišem, ko ti u »Bigzu«.

MRAVKE:

Ja ne volonterišem...

NINA:

Ma, ne, šta ti je? Nego je l' obe marke od plate potrošiš, ili jednu stavljaš u štek ?

MRAVKE:

Bar radim svoj pos'o, a ne ko on...

NINA:

Radnička klasa se bori za prava! Udarnik za novi milenijum. Živeli!

(*Oni se kucnu*)...I dosta više ovih sranja. Vi se viđate svaki dan, a mene niste videli bar deset meseci...

MRAVKE:

Ko se viđa? Mi? Nikad.... Nikad me ni ne zove...

NINA:

Što?

MRAVKE:

Pa, ko mene jebe...On se druži sa svojim Nikom...

MARKO:

Ma, ne seri Mravoviću. Zvao sam te , ali me tvoja keva uvek pošutira...

Tdž. Što ti nisi ni svratila dok ti je bio prijemni?

NINA:

Pa, kako?! Nisam ... Nisam mogla da svratim.

MARKO:

Mogla si da pišeš s Cetinja. Tdž.

NINA:

Poslala sam vam razglednicu!

MARKO:

Niku.

NINA:

Ti si se i tako skoro preselio kod Nika, i njegove keve. Što da cimam poštara na dve adrese?

MARKO:

Osnuj društvo za zaštitu poštara.

NINA:

...Al si ti postao zajeban...

MARKO:

Tas-tas-tas. Ja sam uvek bio zajeban, nego si zaboravila...

NINA:

E, biće da je to...Znaš....Šta se desilo ovde?! (*tišina*) Stvarno, drugari...Poznajem vas ceo život. Šta se desilo?

MARKO:

Ništa. Malo sam nervozan...(ustaje i šeta po splavu.Zatim sedne , uhvati se rukama za stomak i ljulja se gore dole u stolici. Nina ga sumnjičavo odmerava.)

NINA:

Kako hoćete.

MRAVKE:

Marko, 'ajde Marko da piješ sa mnom na ex?

MARKO:

Šta, kurac?

MRAVKE:

'Ajde, jedno na eks za druga iz osnovne. 'Ajde.

MARKO:

Ma, beži bre, zidaru. Što da pijem na eks? Tdž.

MRAVKE:

Kako što? Nina doputovala, a ti, pičko? Nećeš da piješ ko što piju ofeset mašinisti?
A? (*eksira flašu, pijano*) Kad piješ, pij ko ptica. Nemoj da mi piješ ko galeb.

NINA:

Šta si rekao?.Nemoj da piješ ko ptica, pij kao... Galeb?

MRAVKE:

...Misliš ti da ja znam šta to znači?...

NINA:

Brate, je l' on često ovako?

MARKO:

Ma otkud znam , ide mi na kurac!

MRAVKE:

Ima, bre, da eksiram i ovo pivo, da mu jebem mater!

NINA:

(*dok Mravke eksira*)

'Ajde okreni Nika! (*daje Marku telefon*)

MRAVKE:

(*spušta flašu na sto, i počinje da urla*) Hej Pjano! Skoči i daj go glavom! Hej
Pjano! (*pijano skače okolo*)

MARKO:

'Ajde ćuti!

MRAVKE:

Ale-ale-aleeeeeee!!!!

MARKO:

Halo, Nik? Ej, brate?! Gde si? Šta...(Nini i Mravketu) Ništa ga ne čujem...Ućuti malo...Ej, gde si? Gde? Šta? Nik, šta ti je? Nije tako, bre, nije istina... Ne seeriii?...Halo?!...Ništa ga ne čujem...

...Prekinula se veza.Nik je u skupštini...Kaže da ljudi iznose stolice...

MRAVKE:

Sto-ooli-ceeeee! Aleeee-ale- Aleeee!

Pobeda! Pobeda!

NINA:

Ne seri!?... Kad će da dođe?

MARKO:

Nemam pojma, bre. Nisam ga ništa čuo od ovog degena!

(*ponovo okreće, Mravke i Nina ga napeto gledaju*)...Nije dostupan!

MRAVKE:

Puuukooo je kooo zveeeečkaaaaa!!!

MARKO:

E, ako hoćeš da se dereš idi u skupštinu pa gutaj suzavac sa Otporašima, znaš?

MRAVKE:

A što ti ne ideš, kad si tako pametan?

NINA:

Pozovi ponovo!

(*Marko okreće*)

MARKO:

Halo?!...Ej...Mravoviću, ućuti malo ! ...

MRAVKE:

Hej Pjano!

(*Marko ispusti telefon na pod, ošamari Mravketa. Mravke ostane ukočen, ćuteći.*

Marko krene da otvori vrata, seti se da su zaključana, šutne ih, izađe kroz prozor.)

3.

(*Nina izađe za Markom. . Svetlo u splav kućici se gasi*)

NINA:

Je l' si ti poludeo?

MARKO:

Što? Udario sam degena i tdž! Neću, bre, više da trpim iživljavanja...Nije mi dobro, nervozan sam...

NINA:

Alo, udario si ga. Mravketa.

MARKO:

Udario sam ga i šta sad?!

NINA:

Nemoj da se dereš na mene, Marko bre.

MARKO:

Nemoj ti na mene da se dereš.

NINA:

Ja da se ne derem na tebe. Ma nemoj. (*izdere se*) Draću se uvek, kako hoću je l' ti jasno?

MARKO:

A Nik?

NINA:

Šta Nik?

MARKO:

Da ga je Nik udario, šta bi bilo?

NINA:

...Nisi ti Nik, Marko. (*krene da uđe nazad na splav, ali je Marko povuče*)

Šta ti je?

MARKO:

Slušaj , Ni...Izvini.

NINA:

Meni se izvinjavaš? Šta ima meni da se izvinjavaš? Šta mi se izvinjavaš...Šta? Šta se desilo? Reci mi.

MARKO:

Vidi, ja... U nekoj sam frcki , znaš...I Mravke mora da ode...

NINA:

Gde da ode?! Tek smo stigli.

MARKO:

Nek ide po burek sa pičkama iz dorade, što se mene tiče...Pošalji ga !

NINA:

Ne razumem...

MARKO:

Tako. Postoje...Postoje stvari o kojima nema pojma ... I ne mogu pred njim.

NINA:

(*dugo ga gleda*) Bilo bi ti bolje da je stvarno važno.

4.

(*Nina uđe na splav, na splavu se ponovo upali svetlo*)

NINA:

Mravke?...Mogu nešto da te zamolim?

MRAVKE:

(*pred njim je još jedno pivo*) Šta da me zamoliš?

NINA:

Kad sam bila klinka...Znaš da smo ćale i ja bili ovde po celo leto ...On je slikao, i to, a ja sam blejala po Adi... Mislim, i vi sa mnom...

(*Ulazi Marko, koji je zbunjeno pogleda, a onda shvati*)

MRAVKE:

I šta to ima veze?

NINA:

(*nežno*)...Ma, slušaj, kad ti pričam... Meni je ćale svako jutro donosio burek iz jedne pekare na Čukarici, i ja sam...

MRAVKE:

Neću da idem po burek...

MARKO:

...Baš si TDŽ!

MRAVKE:

Ti mi se ne obraćaj... (*Nini*) Gde da idem? Sve je ZATVORENO ZBOG KRAĐE!

NINA:

Ovo je šiptarska pekara...Možda oni nisu...

(*Mravke ćuti.*)

MARKO:

Mravke... Izvini...Za ono malo pre...Molim te.

MRAVKE

Opa, Markiša... Dobro si se setio.

MARKO:

'Ajde da popijemo jedno da nazdravimo, a? 'Ajde, ko što pijete vi, ofset mašinisti...

NINA:

Ko galebovi.

MRAVKE:

Mnooogooo sam pijan, Markiša!

MARKO:

Koji ti je kurac? Ne možeš više? A?

MRAVKE:

Što je mnogo, mnogo je.

MARKO:

Ne možeš više?!

MRAVKE:

Uneredio sam se!

NINA:

Od šest piva? Ma, daj. Nismo poletarci.

MARKO:

' Ajde, bre, brate, ne možeš ni sedam piva da eksiraš...Kakav si ti to majstor?.

MRAVKE:

Majstor, a? ...Jaaaooo...Dajte mi nož zapaliću mu kuću! Daj mi flašu ovamo, pederu jedan!

Idemo...Tri,četiri, sad!

(počinju da piju. Nina menja Markovu flašu za praznu sa stola.Mravke popije pivo i s treskom spusti flašu na sto. Zatetura se, pijano, tiho, zavrćući jezikom) 'Ajmo, 'ajde, svi u napad, 'ajmo, 'ajde... *(sedne)* Baš ste mi nedostajali, majke mi...Dugo vas nisam video, sad, kad sedim s vama...Toliko mi je dobro da se ne bih začudio ni da čujem da je ...Pao Sloba!

NINA:

Vidiš. A kad te u noći u kojoj bi i Sloba mogao da padne zamolim da odeš po neki...pišljivi burek...Šta mi ti kažeš?

(Mravke ustaje, i pijano zagrlj Ninu.)

MRAVKE:

Pičko jedna obična! *(bučno je poljubi u glavu)* Ići ću! Eto. Ići ću, za moju krštenu kumu!Eto..

(S mukom izlazi kroz prozor. Nekoliko puta padne. Na splavu se menja svetlo. Marko vadi iz ranca neki cd i iz šteka na patici staniol.)

MARKO:

Dođi ovamo.

NINA:

Heroin?!

MARKO:

U grumenu...To je od Nikovog lerdija...Iskusno...

NINA:

Pa ti si to u zikrici, a? Je l' te setre?A?

MARKO:

Koliko hoćeš da ti izvučem?

NINA:

Marko, ja sam se zaklela da to neću nikad da probam...Sećaš se?

MARKO:

A...Pa, šta? Tdž. Ceo grad je na ejču...Boli nas kurac...

(Nina nervozno ustaje)

NINA:

Koji grad, Prodanoviću? Ti i Nik? Vaše diskontarije?

MARKO:

Tdž...Optimistična si kad provedeš oko godinu dana u Crnoj Gori...

(Nina ustaje i rasprema stvari sa stola.Onda opet sedne, i gleda šta ovaj radi)

NINA:

Kakav je feeling?

MARKO:

Tdž...*(malo odćuti)* Znaš ...Je l' znaš kakve je boje svetlo na Senjaku, kada leti zalazi Sunce?...Ili...Onda, u skloništu, kad si ti govorila ono sa glume a ja te pratio na gitari?

NINA:

(odsutno, ravno) » Ja sam galeb. Ne , to nije ono...«

MARKO:

Da, ma to je to...To si govorila.

NINA:

Monolog s prijemnog...

MARKO:

Ili kao kad slušaš Radiohead...

NINA:

Kakve sve to veze ima sa dopom...?

MARKO:

Isti, dovoljno dobar osećaj za propadanje u neko...nežno stanje svesti...Čš-čš...Tdž.

NINA:

Kao da možeš da promeniš svet?

MARKO:

Nema razloga za bolji svet. *(svuče crt)* Na pajdu izvališ da nema razloga za bolji svet. Ništa ne možeš da promeniš.*(ušmrkne)*

NINA:

Što Marko, to ?

MARKO:

Sa Nikom...I , onda, sa Kristinom,zezanje...

NINA:

Kojom Kristinom?

MARKO:

Mojom devojčicom...A, da, ti ne znaš... Kristina...Mnogo nam je dobro...Ono, tdž...Je l' znaš ti nju? Nikova ortakinja iz osnovne...

NINA:

Ona sa zelenom kosom?

MARKO:

E, da...Samo je sad srebrna...

NINA:

Je l' njoj neka opsesija farbanje kose?...Je l' ona frizerka?

MARKO:

Tvoja koleginica, samo studira u Parizu...

NINA:

Fensi. ... Kad će u Pariz?...

(ustaje i šeta po prostoriji. Marko je već ne čuje jer je u stondu.Ona ga vidi, pride.)

Marko! Nemoj da mi stondiraš ovde, pičko.

MARKO:

Šta kurac...Šta?

NINA:

Kad bi Nik pojeo govno, je l' bi i ti ?

MARKO:

Molim?

NINA:

Pitam te je l' ima situacije u kojoj Niku možeš da kažeš ne?!

MARKO:

(uspravi se) A ti?

NINA:

Šta ja?

MARKO:

Što si to pitala?

NINA:

...Mravke, moj kum, otišao je po burek, ako ga se još sećaš, ima diplomu. On je VK... Čovek je jebeni majstor. Kapiraš? A ti nemaš ništa, Prodanoviću. Ti si moj najbolji prijatelj. Imaš sluha, nisi glup, dobro sviraš, i ti si radnik u diskontu pića Nikove keve! Pa, kako da nisi shvatio?

MARKO:

Što me gušiš?...Je l' si ti moja mama?! Šta? Tdž.

NINA:

Ne daj Bože da budem ko tvoja mama. Samo sam pitala ima li jedne situacije u kojoj bi Niku rekao ne!

MARKO:

Kad to čak ni ti, gospođice Novaković, nisi mogla!

NINA:

Molim?

MARKO:

Znaš na šta mislim!

NINA:

Na šta?!

MARKO:

Na tvoj prijemni, na noć kad si bila kod njega, na...

NINA:

Šta s tim...?

MARKO:

Znam da si spavala sa Nikom!

NINA:

Lažeš!...Odakle znaš?

MARKO:

Znam i detalje...Znam i za ogrlicu i...

NINA:

Odakle znaš?!

MARKO:

Pa, kako? To mi je najbolji drug...

NINA:

Najbolji drug? Idiote! On nije ničiji najbolji drug, ni-či-ji...

MARKO:

A ti znaš?

NINA:

On nije tvoj drug, on je sin tvoje gazdarice budalo!

MARKO:

A ti si drugarica gazdaricinog sina, koja mu se brže bolje uvalila u krevet...Koja si glupača!

NINA:

(šamar) Nemoj to više nikad da kažeš! Je l' ti jasno?!

MARKO:

Aaa! Smiri doživljaj.

NINA:

Pederčino !... Je l' i ti spavaš sa njim ?

Skinula sam ti dečka, je l' to ?!...

MARKO:

Nina, šta ti je?

NINA:

Znaš šta mi je? Ti! Ti si latentno homoseksualni , drogirani, neobrazovani, neodgovorni, uobraženi sin svoje lude keve! Ti si rođen tužan! Nemaš nikog, Marko! Ja se tebe...Gadim!

MARKO:

...Zar nisam ja tvoj najbolji prijatelj ?

NINA:

...Nikada .Mi to nisi rekao.To što imam sa tobom, to je bolest, ne bliskost.Ja sam bolesna od griže savesti! Nikada ništa nisi uradio kako je trebalo.

MARKO:

Otkud ti znaš? Tdž. Misliš da imaš prava nekog da vređaš, a je l' to misliš?...

NINA:

...Pederu...Kao žena si od te droge!...

Gde je Nik?...Hoću da ga zovem?(uzima telefon)

MARKO:

E, kurac! Misliš Da njega boli dupe za tebe? A? Tebe on kao voli? Tebe voli? Tebe niko ne voli u ovom gradu! Misliš da će prestati da se gudrira zbog tebe?! E...

Nemoj da ga zoveš.

(otme joj slušalicu)

NINA:

Šta to radiš, Marko?

MARKO:

Misliš da će hteti da te čuje?

NINA:

Vrati mi taj telefon.

(otme mu telefon , odgurne ga od sebe, Marko je gleda s iščekivanjem)

MARKO:

Šta ? Šta ti ima njega da zoveš?!

NINA:

Da nisi peder, možda bi neke stvari uspeo da shvatiš. *(lukavo se osmehne)*

MARKO:

(tiho, za sebe, gledajući Ninu koja okreće broj na telefonu)

Ja nisam... peder.

NINA:

Nik?! Kad dolaziš?...Šta?...Ne...Ne seri...Pališ!...

(prekida vezu) Nik kaže...

...Pao je Sloba!

MARKO:

Laže!... Ne... Ne moguće.

(Nina stoji zbunjeno na trenutak , zatim preskoči kroz prozor i izađe napolje.Marko ostane na splavu. Svetlo u splav kućici se ugasi.)

5.

(Nina staje blizu ograde splava, čuje Nikov auto kako se parkira, a zatim ugleda Nika koji utčava na scenu.)

NIK:

(dere se) Goooooov je! Gotoooov je! Pobeda! Pobeda!

NINA:

(prilazi mu) Nik!!!!Bez svega?... Ne mogu da verujem!

NIK:

(beogradski) A bez svega!...Dobro došla u Slobodnu Srbiju!

NINA:

(rasejano) ...Kući...

NIK:

Lepo izgledaš...

NINA:

(zaplache se) Kako se osećam dobro i izgledam, a izgledam kao krpa ... Zašto si napravio takvo sranje????

NIK:

Ma, koje sranje? Je l' Prodanović tu? *(Nina klimne glavom nemoćno)* ...Jeb'o sam mu kevu noćas...Izvini...

(utrčava na splav)

NINA:

Stani!...Zašto si mu rekao da si spavao sa mnom?

NIK:

Molim?!

NINA:

Što si ga navuko na drogu?

NIK:

(vratu se ka njoj) Devojčice! Niko nikog ne može da navuče, znaš! Ljudi se navlače sami, je l' jasno?!

NINA:

Što si mu rekao da si spavao sa mnom?

NIK:

Molim? Znaš da to nije istina...*(krene ka splavu, dobaci)* ...Jebaću mu mater...

6.

(Nik ulazi na splav kroz prozor, Nina brzo uđe za njim, svetlo na splavu se ponovo pali.)

NIK:

Što mi praviš pakao od života ,bre?! *(udarac)*

MARKO:

Aaaaaa!

NIK:

Nije heroin lopta!

(Udarac, Marko vrisne.)

NIK:

Zašto si rekao mojoj kevi za heroin, breeee????!!!!

(udarac)

Nisu to vaše diskontarije!

(gurne ga, on padne)

MARKO:

Nisam, Nik... Nisam...

NIK:

Tuko sam danas ćaleta , je l znaš?! Rođenog ćaleta. I mor'o sam da zapalim s gajbe. Zbog tebe. Zato što nisi normalan.

MARKO:

Nisam, brate!...

(Udarac) aaaaa!!!

NIK:

Nisam ja tvoj brat! *(udarac)* Nisam ja tvoj brat! *(udarac)*

Ti si zaboravio da sam još uvek luđi od tebe?! ...Je l' si zaboravio? I da ćeš bez mene najebati, je l' si i to zaboravio?! Ubiću te, Prodanoviću! Ubiću te, razumeš?!!!

MARKO:

A.....*(udarac)* Nemoj!!!

NIK:

Nemoj molim te!

MARKO:

Nemoj...Molim te!

NIK:

Pola grada me juri, je l' si svesan ? Reko' si mojoj kevi za koga dilujem, je l' si svesan?!

MARKO:

Nisam...

NIK:

Šta nisi? (*Udarac*) Nisi svesan?!

MARKO:

Nisam rek'o...

NINA:

(*staje između njih dvojice, vidno je uplašena*)

Što si rek'o da ti je Nik rek'o da si rek'o...da si...Da sam spavala s njim?!

NIK:

...Što si prič'o da sam spav'o s Ninom?! (*Udarac*)

MARKO:

Aaaaaa!!!!

NIK:

A! A! A! A? ...Ne mogu da te bijem kad se dereš ko pička.

(*Nik je gurne u stranu,Marku*) ...Izlazi napolje! (*Marko izlazi, dok je na prozoru*)

Od sutra ne radiš kod moje keve, i nema te kod mojih gajbi , je l' ti jasno?!

MARKO:

Jasno mi je!

NIK:

Daj mi karticu iz telefona.

MARKO:

Što?

NIK:

Je l' ti mene zajebavaš? (*povuče ga za uvo*)

MARKO:

OK, aaa...Evo...

(*dok Marko vadi karticu iz telefona, Nik mu ne pušta uvo*)

NIK:

Tako...tako... (*stavlja karticu na sto*) I nemoj da ti padne na pamet da pozoveš moju kevu... 'Ajde sad pali! Je l' jasno?

MARKO:

Da.

NIK:

Šta je jasno?

MARKO:

A koji ti je kurac , Nik?

NIK:

Šta je jasno?...

MARKO:

Da više nismo ... Da više ne dolazim na posao, i da...

NIK:

...ću da te ubijem, ako pozoveš bilo koga iz kraja, ako se javiš mojoj kevi na ulici, i ako se meni javiš na ulici. Jasno?

MARKO:

Jasno...

NINA:

Ma, prekini, Nik...Prekini! (*Marku*) 'Ajde pali!

NIK:

Reci!

MARKO:

Jasno mi jeeee!

NIK:

Žena te brani, pičko, žena te brani!... 'Ajde sad pali!

(gurne ga, Marko udariu o ogradu, preplašeno izađe sa scene, teturajući se.)

NIK:

Pičke materine. *(sedne)* Evo ti kartica, je l' imaš? Uzmi.

NINA:

(histerično vrišti) Ma kakva kartica, je l' si ti lud?! Šta si uradio? Pogledaj šta si uradio?

NIK:

(čvrsto je zagrla , ona prestane da viče)... Ni, napravio mi je sranje! Razumeš?! Ja ga zaposlio...Jebote, živeo je kod mene...

Razumeš?!... Je l' mu je kući sranje. I dao sam mu telefon, bre, i garderobu, i kintu, ej... Mojne da plačeš...(pomazi je po kosi).

NINA:

Nik, on je...Zašto si mu dao da se drogira?!

NIK:

(sedne za sto, mota džoint) On je punoletan.

(Nina plače) ...Znam da ste Vi zajedno odrasli, i te vaše Senjačke fore, znam...I video sam trista morona koji su se navukli, ali ovaj je ostao bez mozga, razumeš?!...Ja sam mislio da ste vi dobra deca, keve mi. Mislio sam da će mi mali biti zahvalan. Kapiraš? Izvuk'o sam ga iz sranja, bre. Jebi ga. Danas me šutnuo s gajbe, s rođene gajbe, brate, jer je celo leto pio s mojom kevom ... možda je i

jebo... Otkud znam? ... Prodanović. Brate, vaše dete pod vašom kontrolom. Ko da je pandur.

NINA:

I gde ćeš sad?... Da živiš?

NIK:

Znaš ti Kristinu?

NINA:

Markovu devojkicu?

NIK:

Kog Marka?

NINA:

Pa, Prodanovića...Onu sa srebrnom kosom...

NIK:

E, da ali nije ona njegova devojkica...

NINA:

On mi je tako rekao...

NIK:

Bate, on je prs'o! ...*(smeši se)* Reko je da je Kristina njegova devojkica? Hahaaa! On je lud, jebote... Mada, Kristina ti dođe nekako... svačija... znaš? E, Ona... Juče je zapalila za Francusku.Tamo je izdržava neki matorac...pa sam kod nje na gajbi za sad...*(zapali džoint)* Gde ti je Mravke ?

NINA:

(sedne do njega) ... Zašto si rekao Prodanoviću da si spavao sa mnom?!

NIK:

(doda džoint) ... Nisam mu rekao , bre. On mnogo laže, keve mi... Nisam mu ništa rekao.

NINA:

A odakle zna za ogrlicu?

NIK:

Koju ogrlicu?

NINA:

Tu koju imaš oko vrata.

NIK:

(*pipne ogrlicu koju je Marko poklonio Nini*) ...Ovu?...Pazi ta ogrlica ima čudesno poreklo... Zona sumraka, majke mi. Našao je Prodanović u mom krevetu , a ja nemam pojma ko je tu ostavio...

NINA:

Nemaš pojma?...

NIK:

To veče sam bio na nekom LSDu i sećam se da sam bio u Barutani, i ničeg se više ne sećam...Ni gde sam bio, posle, ni s kim...

NINA:

Ne sećaš se?

NIK:

Pa, Kiseline... Klasičan bed. Imaš rupu u mozgu kad se probudiš....A ogrlica je baš kul, a?

NINA:

Nik, tu sam ti ogrlicu JA ostavila.

NIK:

Ne seri?...Mi smo se videli to veče?!

NINA:

Ja sam te večeri s tobom izgubila nevinost.

NIK:

Dobra fora.

NINA:

Nije fora, Nik!

NIK:

Pališ me?

NINA:

Ne...Nemoguće da se ne sećaš... Ja... Ti si... Pa, samo sam tebi rekla da nisam ušla u uži izbor... Rekao si mi ...Da me...Da ćeš se skinuti dok se vratim...da...

NIK:

Izvini.

NINA:

Šta?

NIK:

Ja tebe volim. Kao drugaricu... Kapiraš? Ako...Ako je nešto bilo ja...Stvarno nemam pojma...Izvini...

NINA:

Nema tu izvini, pičko! Nema izvini! Koje su to pederske žvake, Nik?! Kako se ja jebeno sećam?! I ja sam gutala istu kiselinu! I ja! Bila sam u kurcu zbog prijemnog, htela sam da se ubijem...Ne mogu da verujem koja si pička!

NIK:

...Slatka si kad se iznerviraš.

NINA:

Ma, jebi se!

NIK:

Ej...Nemoj da se ljutiš?

NINA:

A šta da radim, pičko?! ...Šta da radim?!

NIK:

Sedi ovde...Tako.

Ti si ...Ti si super, razumeš? Da sam ja neko drugi bio bih zaljubljen u tebe...Ali, nisam. Ja, Nina...Ja ne smem!

NINA:

Ti ne smeš?!

NIK:

Zbog tebe.

NINA:

Opasna sam? Zajebana ko kratko cebe, je l?

NIK:

Zbog mene, ustvari.Tebe bi mesec dana sa mnom smračilo za ceo život. Pa, ne...

Znaš i sama... Pa, nisi ti takva devojka...

NINA:

Kakva devojka?!

NIK:

Nisi ti...mala Kristina...Nisi to, razumeš.Ti si pametna, talentovana...Nisi navučena.

Nisi drolja... Ti treba da pališ !

NINA:

Da palim?

NIK:

U neki Holivud, jebote! S nekim pametnim tipom, bre...Ja ne bih mogao da te sačuvam...Od sebe.

(Nina mu udari šamar, on ne odreaguje.) Ti očigledno ne kapiraš ko sam ja...

Nina. Ja sam, Nina, navučen. Od šesnaeste godine, kapiraš?...I samo pravim sranja.

Mene ni jedna riba ne pali ko gan . Ti nisi iz te priče...

(pauza)

NINA:

Šta sad da radim?

NIK:

Mislio sam da si upisala glumu...

NINA:

Ma, prekini s tim.

NIK:

Ma, naći ćeš vezu, upisaćeš, šta ?... Znaš ti da je ona, bre... Neda Arnerić četiri puta polagala prijemni?

NINA:

Valjda Mira Karanović?

NIK:

Ma, otkud ja to znam... Nina.

(duga tišina, Nina briše suze, pokušava da izgleda mirno)

NINA:

Kako je u gradu?

NIK:

Luuudnicaaaa...Demokratija. Znaš koji će sad tek priliv gudre da bude...Hoćeš da idemo u grad?

NINA:

Ne.

NIK:

Da te vozim kući?

NINA:

Ne.

NIK:

Hoćeš...Još da varimo?

NINA:

Ne.

NIK:

Hoćeš da ti poklonim stolicu ...?

NINA:

Ne!

NIK:

Iz skupštine?

NINA:

Neeee!

NIK:

Pa, je l' hoćeš nešto od mene?

NINA:

Ne! ...

NIK:

A sa mnom?

NINA:

S tobom sam možda nešto htela, ali...In su promene.

NIK:

Da.

NINA:

Da.

NIK:

Čak je i Sloba pao.

NINA:

Da.

NIK:

U jebote! Tvoj ćale će sad da se vrati, a?

NINA.

Da. Vidiš kako se sećaš...

NIK:

Da. *(duga tišina)*

NIK:

Onda, palim ja...

(Nina mu pokaže rukom ka prozoru, on krene, pa se vrati) E, izvini za splav...Pazi...Tu sam štekovao neku robu... I valjda je Prodanović mnogo prič'o, pa su čuli ovi Zemunci, i...jebi ga. Mislim, mene je to više koštalo nego popravka splava...

NINA:

Krenuo si.

NIK:

A, da. 'Ajde...Ćao.

(Opet krene, pa se vrati. Skine ogrlicu i stavi joj je u ruku.)

Nek bude kod tebe...

(Izađe. Čuje se kad upali kola i njima brzo krene)

7.

(Nina baci ogrlicu iza svojih leđa, u reku. Napolju počinje da sviće, čuju se ptice.

Počinje pesma NAJDUŽI JE POSLEDNJI SAT grupe BLOCK OUT.)

NINA:

TDŽ.

(Nina izvadi novčanicu iz džepa, pažljivo je savije u rolnu. Stavi je u nos, ušmrkne lajn heroina preostao na stolu. Ćuti, i čeka u tišini, da sa svetlo promeni. Ulazi Mravke , mokat i pocepan. U ruci nosi masnu hartiju.)

MRAVKE:

Je l' si čula da je pao?

NINA:

Čula.

MRAVKE:

Evo ti burek.

(daje joj burek, Nina hoće da povrati, skloni ga od sebe.)

NINA:

Hvala.

MRAVKE:

Iš'o sam do Ceraka. Tamo ima pekara , i radi.

NINA:

Je l' si ti nekad radio dop, Mravke?

MRAVKE:

Probo sam jednom, kod burazera u Banji, da vidim kako je .

NINA:

I kako je?

MRAVKE:

Meni je bilo bezveze. Ništa nisam izvalio.

NINA:

Kako nisi?

MRAVKE:

Otkud znam... Jebeš drogu.

NINA:

Možda je bila loša...

MRAVKE:

Ma, ne razumem ti se ja u to... Prest'o sam čak i da varim u zadnje vreme. Samo ponegadm s Cigojnerom... Mislio sam da ću da imam više kinte, al' tek sam posle provalio da me duvanje najviše i sjebalo.

NINA:

Da ti izvučem jedan lajn od dobre, a?

MRAVKE.

Da nisam počeo da duvam, možda bih sad još igr'o fudbal, ko zna... Al' jebi ga...

NINA:

Da ti izvučem?... Nije ništa strašno, videćeš...

MRAVKE:

(tek sad vidi da mu Nina priča o heroinu na stolu)

Odakle ti to?

NINA:

'Ajde, Mravke... Nemoj da si pička...

MRAVKE:

Ma, neka jebote...Neka...

NINA:

Vidi, ovako... *(Nina izvlači crtu od heroina preostalog na stolu, savija novčanicu, i nabije je u nos)*. Uzmeš ovako, i što jače ušmrkneš.

MRAVKE:

Ma, ne mogu ja to Nina... Nešto sam i prehladen...

NINA:

'Ajde, Mravke, bre...'Ajde... *(gura mu novčanicu u nos , nabija mu glavu na sto, Mravke se otima, na kraju malo ušmrkne.)*

NINA:

E, tako. Je l' si uzeo sve?

(Mravke trudeći se da Nina ne vidi oduva prašak sa stola.)

MRAVKE:

Aha.

NINA:

Ti si moj najbolji drug.

(muzika se pojačava.)

MRAVKE:

Gde su ostali?

NINA:

Otišli.

MRAVKE:

Znaš šta? Ja ustvari, nisam nikada.

NINA:

Šta?

MRAVKE:

Rekao sam ti da sam probao, a nisam.

NINA:

Ma, znam. I ja sam Marku rekla da nisam, a jesam..

MRAVKE:

Je l' si ti to plakala?

NINA:

Ma, ne.

MRAVKE:

Nego?

NINA:

Ništa. Mislim, Tdž.

(ustondira, Mravke je gleda i on polako tone u stond. Muzika razvaljuje. Scena utone u mrak. Ostaje osvetljena samo tužna vrba. Pod njom nema ničega.)-KRAJ-

Sintaksa i morfologija reči TDŽ

TDŽ je jedna od najkraćih i najbesmislenijih reči u srpskom jeziku.

U beogradskom žargonu pojavila se devedesetih godina, u popularnoj muzičkoj emisiji GETO na radiju “Studio B”. Ova emisija se bavila crnačkom muzikom (hip-hop, rap, soul, r&b) pa je kao takva ostala ključna za razvoj mlade beogradske hip-hop scene.

U emisiji GETO postojao i je kviz koji se zvao “TDŽ GAME”. Koncept ovog kviza sastojao se uglavnom u ponižavanju slušalaca postavljanjem pitanja na koja je nemoguće pametno odgovoriti.

Reč TDŽ, u kvizu je korišćena kao sinonim za žargonske reči: bedak, blam... Međutim, kako se izlizala od upotrebe, ova rečca se udaljila od svog prvobitnog značenja. Ona je postala poštapalica, univerzalna uzrečica kod koje nije bitno značenje, već zvučanje. To je zvučanje tupog udarca. To je zvučanje stanja svesti prosečnog srpskog omladinca.

Ako to stanje nazovemo očajanjem, onda TDŽ znači očajanje. Ako to stanje nazovemo beznadežom, onda TDŽ znači beznadež. Ako to stanje nazovemo: otupelost, onda nema reči koja je bolje ilustruje od jednosložne, tupe i nadasve besmislene rečce TDŽ.

TDŽ je dakle, nešto poput legendarne uzrečice “Dow!” crtanog junaka Homera Simpsona. Kako TDŽ zapravo ne znači ništa, ovu reč ne treba objašnjavati već dokazati. Jer TDŽ nije reč. TDŽ je nedostatak reči. TDŽ znači ne znati šta da kažeš. Zvučanje ove reči definiše njeno značenje.

---

drama je napisana u Beogradu, između 2000- 2002 godine. Objavljena je u 123 broju časopisa «Teatron».